

ארגון יד-לבנים חיפה
בית יד-לבנים

עיריית חיפה
מינהל החתר

מ.א. 0245729

סרן אופק אופוצינסקי שלמה "צ'ופ" ז"ל

סרן אופק שלמה ז"ל
בן 35 בנפלו

בן בתיה וצבי

נולד בפולין - ורשה

י"ז באדר תרצ"ג, 15/3/1933

תאריך גיוס: יולי 1952

נפל בעת מילוי תפקידו

כ"ט בטבת תשכ"ח, 30/1/1968

שרת בחיל הים

יחידה: אח"י דקר

מקום נפילה: צוללת אח"י דקר

אזור: הים התיכון

מקום קבורתו לא נודע

צויין בירושלים - הר הרצל, חלקת נעדרים

קורות חיים

בן צבי ובתיה. נולד ביום י"ז באדר תרצ"ג (15.3.1933) בורשה אשר בפולין. עוד באותה שנה, בהיותו תינוק בן שלושה חודשים, עלה עם הוריו לארץ. שנות ילדותו עברו עליו בגבעתיים. בן להורים שומרי-מסורת, ואת לימודיו היסודיים למד בבית-ספר דתי בנחלת-יצחק. לאחר-מכן המשיך את לימודיו בבית-הספר המקצועי "בסמ"ת" בחיפה במגמה של רדיו ואלקטרוניקה. בשנים אלו היה חבר בתנועת "הצופים", אך את מרבית זמנו הקדיש לטיסנאות ב"הפועל". היה פעיל ב"פלדה" (פלוגות דוב הוז) וצבר שעות-טיסה רבות. כשעמד לפני גיוסו לצה"ל רצה מאוד ללכת לקורס טיס, כי הנושא קסם לו, אך אמו התנגדה לרעיון זה.

בבוא יום הגיוס - ביולי 1952 - התגייס לחיל-הים יחד עם מרבית בני כיתתו. שלמה, אשר בפי כל חבריו וידידיו כונה בשם "צ'ופ", אהב מאד את הים, את המרחבים העצומים של מים סביבו. תמיד סיפר על החוויה העצומה של שיט בים כשמסביבו רק מים ושמים. את רוב שנות שירותו בחיל עשה בכלי-שיט. שלמה עבר קורסים לרדיו ולאלקטרוניקה. שירת כאלקטרונאי על הספינה "נוגה", ובספינה הוא רכש לעצמו מעמד של אח בוגר כלפי הצוות הסדיר, אדם שאפשר להתיעץ אתו בבעיות אישיות, למרות שזה לא היה תפקידו המוגדר. מה"נוגה" הוא עבר לשרת כאלקטרונאי בשייטת 13, וסייע בשכלול מערכת הבקרה האלקטרונית בסירות הנפץ שהפעילה השייטת.

לקראת סוף שנת 1958, יצא לאנגליה לתקופה של שנה, בדרגת רס"ר ובתפקיד של טכנאי-רדיו, להכנת הצוללת "תנין", הצוללת הראשונה של חיל הים. לאחר שחזר לארץ עם הצוללת "תנין", ושהה בארץ כשבועיים בלבד, יצא שוב לאנגליה - הפעם להכנת הצוללת

סרן אופק אופוצינסקי שלמה "צ'ופ" ז"ל

"רהב". כיון שלא נמצא טכנאי רדיו בעל ניסיון לצוללת זו, היה עליו להכשיר ולהדריך את הטכנאי של "רהב" לתפקידו. לאחר כשישה חודשים חזר לארץ עם הצוללת "רהב". באוקטובר 1960 נשא לאישה את מרים לבית נקדימון. במשך שלוש שנים שירת בצוללות "תנין" ו"רהב". לאחר מכן נשלח מטעם חיל-הים ללמוד בטכניון העברי בחיפה. הוא למד שם במשך שנתיים ועזב. בשובו לחיל נתבקש ללכת לקורס-קצינים (בפברואר 1966). לאחר סיום הקורס חזר לשרת בשייטת הצוללות בדרגת סגן. באותה תקופה היו זקוקים לקצין-חשמל בצוללת "דקר". שלמה ובני משפחתו יצאו באוקטובר 1966 לאנגליה לעיר פורטסמות, ובה שהו שנה וארבעה חדשים.

שלמה התגעגע מאד לארץ ותמיד היה ער לכל הנעשה בה. באופיו היה יסודי ודיקן ודאג תמיד שהעבודה תתבצע על הצד הטוב ביותר. הוא היה מרוצה מהעצמאות והאחריות שניתנה לו בעבודתו בשטח האלקטרוניקה והחשמל של הצוללת. עם כולם היה בידידות ולא היו לו שונאים. הוא לא אהב להתרברב, לא נדחף ולא דחף אחרים. באופיו הוא היה שקט, מאופק ומצניע לכת. התבלטו בו תכונות של מחנך, והוא אהב מאד את הלימוד וההדרכה של הכפופים לו. היה מוכן להקשיב, לתת עצה ועזרה לכל הפונים אליו, וכאלה היו רבים. בשעות-הפנאי אהב לקרוא ספרים ולהאזין לתקליטי מוסיקה קלאסית ושירי-עמים. בזמנו הפנוי היה מרבה לשהק עם ילדיו-אורית וארז, ואהב מאד לצאת איתם לטיולים בחיק הטבע.

ב-9 בינואר 1968, לאחר השלמת כל מבדקי הכשירות, יצאה הצוללת "דקר" מפורטסמות שבאנגליה בדרכה הביתה לנמל חיפה. הצוללת עגנה בגיברלטר להצטיידות ולתדלוק, ומשם המשיכה בדרכה לארץ. ב-24 בינואר נותק הקשר עם הצוללת ושוב לא נתחדש. לאחר תקופה של חיפושים, הודיע שר הביטחון בכנסת על אבדן הצוללת, ואנשי צוותה הוכרזו כנעדרים. הרבנות הצבאית הראשית קבעה כי תאריך פטירתו של שלמה, יחד עם שאר אנשי הצוות, הוא יום כ"ט בטבת תשכ"ח (30.1.1968). הניח אחריו אישה, בת ובן. ביום שישי י"ג בסיוון תשנ"ט (28.5.1999) אותרה הצוללת אח"י "דקר" במעמקי הים התיכון, במרחק של כ-500 ק"מ מחוף חיפה ובעומק של 2,900 מטר. באתר: 41 33 צפון 29 43 מזרח. זמן טביעה משוער: 25 בינואר 1968- לפנות בוקר.

לשלמה, ולשאר אנשי צוות הצוללת הנעדרים, הוקמה אנדרטת זיכרון בבית-הקברות הצבאי בהר-הרצל בירושלים, המכילה את שמות כל אנשי הצוות. לאחר נפלו הועלה לדרגת סרן.

בספרו של ערן שורר "ששה ימים בדקר", מוקדשים מספר עמודים לשלמה ולתולדותיו בצירוף תמונתו. כמו כן בספר אחי דקר מוקדש עמוד לזכרו.